

## [Weikop.]

virksomheden. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede medlem ville sige således, og jeg er også tilbøjelig til at tro, at det forhold sig omtrent på samme måde, når det drejer sig om Danmark og Danmarks økonomiske stilling.

Den højtærede finansminister bestred de tal, jeg nævnte i min første tale. Derpå skal jeg svare, at jeg gengav nøjagtigt tallene fra de oversigter, vi har fået af den højtærede finansminister, intet som helst andet. Men jeg sagde også, at det var lykkedes i årene 1951—52 at rette valutastillingen op, og det tror jeg dog ikke den højtærede finansminister kan bestride. Jeg skal imidlertid ikke komme meget ind på dette ... (Af-brydelse af *Bertel Dahlgaard*) ... jo, jeg kunne godt komme dybere ind på det, men jeg vil blot gøre nogle ganske få bemærkninger om bytteforholdet. Bytteforholdet i udenrigshandelen har — det ved det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard lige så godt som jeg — været langt bedre i 1955, end det var i 1951—52. I 1951 var det gennemsnitlige bytteforhold 78, i 1952 var det 84, men i 1955 var det 90 — tal, som også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard meget stærkt interesserer sig for. Lad os f. eks. tage fragtratetallet. Det var i 1951 gennemsnitlig 176, i 1952 142, medens det i 1955 var 162; i 1956 var det i januar 181, i februar 181, i marts 179, i april 179 og i maj 176. Som sagt, jeg skal ikke komme dybere ind herpå, blot give dette par tal; ser man på disse tal i forbindelse med en oplysning om, at vor eksport i 1955 var 600 mill. kr. større end i 1954, så synes jeg egentlig ikke, betingelserne har været så ringe for at kunne rette valutabalancen op. Hvis dette skal betragtes som demagogi, beklager jeg; det er i virkeligheden realiteter, jeg kommer med her.

Under disse forhold er det, vi mener, det allerede nu vil være muligt, burde være muligt at fastsætte begyndelsestidspunktet for en afvikling af disse afgifter; der er ingen anledning til, at tekstilafgifterne ligefrem skal blive en slags sovepude for regeringen. For vel er det sådan, at penge, der stammer fra tekstilafgifterne, skal indsættes på en særlig konto i nationalbanken, men trækker man bare på den ene konto for at sætte ind på den anden, opnås der jo ikke

ret meget. Hvis det skal blive en regel, at befolkningen skal belastes med særavgifter i anledning af en krisesituation, men så ikke bliver fri for dem, når krisen kan skønnes at være ovre, tror jeg, det i fremtiden vil blive noget vanskeligt at få befolkningen til at forstå, at den må bære byrder på grund af valutakriser. Jeg skal gentage, at vore forslag vil give alle de penge, som var forudsat ved kriseforliget mellem socialdemokratiet og det radikale venstre; herom kan der ikke være nogen tvivl. Skal der ske en omlægning af afgifterne uden grundelse i en krisesituation, er det noget andet, så må det naturligvis drøftes og overvejes, men en kriselovgivning — navnlig en med en så ubehagelig virkning som tekstilafgiften — bør ikke opretholdes længere, end en fornuftig afvikling nødvendiggør.

Til det ærede medlem hr. Tholstrup skal jeg sige, at jeg har ikke givet nogen søforklaring med hensyn til toldafgifter, overhovedet ikke; jeg har ikke gjort andet end at skildre, hvorledes det faktiske forhold er.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil gerne tale told med mig. Det har jeg ikke noget imod, for jeg har en ganske bestemt stilling til toldspørgsmålet. Men jeg kunne godt lide at få et bevis fra det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard for, at priserne nu også er steget så ubluferdigt, efter at tolden er gennemført. Jeg har lidt føling med det, og jeg tror ikke, det er tilfældet.

**Aksel Larsen:** Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen siger, at der ikke, da loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger blev gennemført her i tinget, blev givet løfte om, at tekstilskatten skulle bortfalde fra foråret 1957. Jeg synes ikke, det ærede medlem skulle komme med en sådan påstand, for der står udtrykkelig i loven, som blev vedtaget i foråret 1955:

„Denne lov ... udløber, forsåvidt angår afsnit I og II, med udgangen af marts 1957.“

Altså, loven udløber med udgangen af marts 1957. Hvis det ikke er et løfte om, at loven skal udløbe, så forstår jeg overhovedet ikke dansk. Jo, det er et løfte om, at den skal udløbe! Det besluttede man definitivt i foråret 1955, og man skal ikke nu komme og forsøge at bilde befolkningen ind, at